

32003D0169

L 67/25

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

12.3.2003

DECYZJA RADY 2003/169/WSiSW

z dnia 27 lutego 2003 r.

określająca, które postanowienia Konwencji z 1995 r. w sprawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej oraz Konwencji z 1996 r. odnoszącej się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej stanowią rozwój dorobku Schengen zgodnie z Układem dotyczącym włączenia Republiki Islandii oraz Królestwa Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. b) i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Szwecji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do osiągnięcia celów Unii Europejskiej Rada ustanowiła Konwencję w sprawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej ⁽³⁾ (dalej zwaną „Konwencją o uproszczonej ekstradycji”) oraz Konwencję odnoszącą się do ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ (dalej zwaną „Konwencją o ekstradycji”).
- (2) W celu zapewnienia jasnej i jednoznacznej sytuacji prawnej niezbędne jest ustalenie relacji między postanowieniami wspomnianych konwencji oraz postanowieniami tytułu III rozdział 4 Konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽⁵⁾ (dalej zwaną „Konwencją z Schengen”), która została włączona w ramy Unii Europejskiej wraz z wejściem w życie Traktatu z Amsterdamu w dniu 1 maja 1999 r.
- (3) Niezbędne jest włączenie Republiki Islandii oraz Królestwa Norwegii do stosowania postanowień Konwencji o uproszczonej ekstradycji oraz niektórych postanowień Konwencji o ekstradycji, które stanowią rozwój dorobku Schengen i wchodzi w zakres art. 1 decyzji Rady

1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁶⁾.

- (4) W odniesieniu do niniejszej decyzji przestrzegano procedur wymienionych w Układzie zawartym przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącym włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾ (zwanej dalej „Układem o Stowarzyszeniu”).
- (5) Kiedy Republika Islandii i Królestwo Norwegii zostaną powiadomione o przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) Układu o Stowarzyszeniu, wymienione dwa państwa zostaną poproszone, przy informowaniu Rady i Komisji, o dopełnienie ich wymogów konstytucyjnych, o złożenie odpowiednich deklaracji i złożenie odpowiednich notyfikacji zgodnie z art. 7 ust. 4, art. 9, art. 12 ust. 3 i art. 15 Konwencji o uproszczonej ekstradycji oraz art. 6 ust. 3 i art. 13 ust. 2 Konwencji o ekstradycji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Konwencja o uproszczonej ekstradycji stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w szczególności art. 66 Konwencji z Schengen.

Artykuł 2

Artykuły 2, 6, 8, 9 i 13 Konwencji o ekstradycji, jak również jej art. 1 w takim zakresie, w jakim pozostaje w związku z wymienionymi artykułami, stanowią rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, w szczególności art. 61, art. 62 ust. 1 i 2, art. 63 i 65 Konwencji z Schengen.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 11.7.2001, str. 13.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 13 listopada 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 78 z 30.3.1995, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 313 z 23.10.1996, str. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla art. 8 Układu o Stowarzyszeniu, postanowienia Konwencji o uproszczonej ekstradycji wchodzi w życie w odniesieniu do Islandii i Norwegii tego samego dnia, kiedy Konwencja wchodzi w życie zgodnie z jej art. 16 ust. 2 lub, jeżeli dzień ten przypada przed dniem 1 lipca 2002 r., dnia 1 lipca 2002 r.,

2. Zanim Konwencja o uproszczonej ekstradycji wejdzie w życie dla Islandii i Norwegii, Islandia i Norwegia mogą przy notyfikowaniu o spełnieniu wymogów konstytucyjnych zgodnie z art. 8 ust. 2 Układu o Stowarzyszeniu, złożyć deklarację, że te postanowienia stosuje się do ich relacji z państwami, które złożyły podobną deklarację. Takie deklaracje stają się skuteczne po 90 dniach od ich złożenia do depozytu.

3. Bez uszczerbku dla art. 8 Układu o Stowarzyszeniu art. 2, 6, 8, 9 i 13 Konwencji o ekstradycji wchodzi w życie w odniesieniu do Islandii i Norwegii tego samego dnia, kiedy Konwencja wchodzi w życie zgodnie z jej art. 18 ust. 3 lub, jeżeli dzień ten przypada przed dniem 1 lipca 2002 r., dnia 1 lipca 2002 r.,

4. Zanim postanowienia Konwencji o ekstradycji określone w ust. 3 wejdą w życie w odniesieniu do Islandii i Norwegii, Islandia i Norwegia mogą przy składaniu notyfikacji o spełnieniu wymogów konstytucyjnych zgodnie z art. 8 ust. 2 Układu o Stowarzyszeniu złożyć deklarację, że te postanowienia stosuje się do ich relacji z państwami, które złożyły podobną deklarację. Takie deklaracje stają się skuteczne po 90 dniach od ich złożenia do depozytu.

Artykuł 4

1. Z dniem, w którym Konwencja o uproszczonej ekstradycji wchodzi w życie zgodnie z jej art. 16 ust. 2, art. 66 Konwencji z Schengen traci moc. Niemniej jednak postanowienia tego artykułu są nadal stosowane do wniosków o ekstradycję złożonych przed tą datą, chyba że zainteresowane Państwa Członkowskie już stosują we wzajemnych relacjach Konwencję o uproszczonej ekstradycji w zastosowaniu deklaracji złożonych zgodnie z jej art. 16 ust. 3.

2. Z dniem, w którym Konwencja o ekstradycji wchodzi w życie zgodnie z jej art. 18 ust. 3, art. 61, art. 62 ust. 1 i 2 oraz art. 63 i 65 Konwencji z Schengen tracą moc. Niemniej jednak postanowienia tych artykułów są nadal stosowane wobec wniosków o ekstradycję złożonych przed tą datą, chyba że zainteresowane Państwa Członkowskie już stosują we wzajemnych relacjach Konwencję o ekstradycji w zastosowaniu deklaracji złożonych zgodnie z jej art. 18 ust. 4.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2003 r.

W imieniu Rady
M. CHRISOCHOÏDIS
Przewodniczący